

หนามพรม

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pachygone dasycarpa* Kurz

ชื่อพื้นเมือง ดำงเห็บ (นครราชสีมา); ก้องเกาะ, ก้อมเกาะ (ภาคเหนือ);
กะต้อมไก่, พระพาย, หนามพรม (ภาคกลาง); กำแพงเจ็ดชั้น,
เถาแดงหมากเห็บ (ปราจีนบุรี); เครือหมักเห็บ, เครือหมากเห็บ,
เถาแดงหมากเห็บ (อุตรธานี); ย่านางช้าง (นครพนม)

ชื่อวงศ์ MENISPERMACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น หนามพรมเป็นไม้เถาเนื้อแข็ง ขนาดใหญ่ เลื้อยพันไม้อื่น เปลือกต้นสีน้ำตาล แตกเป็นสะเก็ดเล็กๆ บาง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรี เนื้อใบหนา สีเขียวเข้ม หลังใบเกลี้ยง ท้องใบมีขนนุ่ม

ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุกที่ซอกใบ เป็นดอกแยกเพศอยู่คนละต้นกัน ดอกย่อยจำนวนมาก สีเหลือง ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลรูปไข่ มีขนละเอียดสีเหลือง ผลแก่สีส้ม หนึ่งผลมี 1 เมล็ด ออกผลเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ เดือนมิถุนายน - สิงหาคม

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด